

2. Kopitar B. Ptri. F. M. Appendinio. Viennae 1817. (*Literae de recensione libelli Appendinii de Antiquitate, quae est in Dobrovii slovanica, de lexico puro & completo dialecti illyricae pro orthodoxis illyriis etc.*) Cod. chart. 8. Autogr. Lat. Ined. H. h. (na 192. str.).

3. Kopitar B. Ptri. Francisco-Mariae Appendinio. Vindobonnae, 1823. (*Literae de litteratura Slavica, de maecenatibus. de Vukii Serbske pjesme, non minus de 50 popjevke Appendinii, de editione Osmannidis, denique de Vukii orthographia Serbiana etc.*) Cod. chart. 4. Autogr. Lat. Ined. H. h. (na 192. str.).

4. „Slomshek. Hudo vreme.“ Cod. chart. e temp. rec. 8. Carm. Slov. Autogr. Ined. H. III. 2. (na 206. str.). L. Ž v a b.

Slovenski glasnik.

Miklošičeva sedemdesetletnica. Slovenski narod se pripravlja dostojno praznovati 70. god največjega svojih zdaj živih sinov, gospoda c. kr. dvornega svetovalca in vseučiliškega profesorja Fr. viteza Miklošiča, čigar vseobsežni učenosti, neumorni književni delavnosti in znanstvenim pridobitvam na polji primerjajočega in slovanskega jezikoslovja se hvaležno klanja vsa učena Evropa, ves omikani svet. Oficijalne slavnosti se bodo vršile sicer še le na 70. rojstveni dan 20. novembra t. l. na Dunaji, ko občeljubljenemu in čislanemu jubilantu profesorski zbori dunajskega vseučilišča pokloné njemu na čast in slavo kovano zlato medalijo, slovanska društva dunajska pa mu izročé krasen album s fotografijami vseh Miklošičevih učencev in sploh znanih slavistov. Slovenski rodoljubi pa priredé že 2. septembra t. l. v Ljutomeru, v čigar okolici je bil porojen Miklošič, velikansko narodno slavnost, katere se vrhu mnogobrojnega naroda udeležé tudi deputacije raznih društev slovenskih in tudi posamični zastopniki in učenjaki drugih narodov slovanskih. Da bode pa vsak omikani Slovenec, tudi če ni jezikoslovec, mogel ocenjevati neizmerne zasluge Miklošičeve, izda Matica Slovenska v svojem letošnjem letopisu občiren životopis Miklošičev z lepo izdelano podobo in z natančnim spiskom njegovih mnogobrojnih knjig in po raznih časopisih in zbornikih raztresenih znanstvenih razprav, druženi s splošno oceno znanstvenega delovanja Miklošičevega. O tej priliki je priobčil g. M. Murko v „Slovenskem Narodu“ (od 179. do 188. št.) času jako primerno, točno in lepo pisano razpravo, v kateri g. pisatelj dokazuje, da Miklošičeve, na jezikoslovne študije oprte znanstvene teorije nikakor niso neprijateljski naperjene proti narodu hrvaškemu, kakor to trdijo nekateri Starčevičevci. Sam zagrebški „Vienac“ pravi o Murkovem članku, da je pisan „ozbiljno in trizno“.